

Norsk Folkemminnesamling
www.folkeminne.uio.no

Asbjørnsen 19

NFS ASBJØRNSSEN 19

Del 19. I hovedutt (21x26): 8 bl. (17x22)+6 de. bl. (17x22)
+ bl. lapp (10x17).

Handwritten mark

Skjæterhistorier

19

Pjörne Jacob.

Ombrødt og vil jeg med jorden
 lomme en Mand i Halders mine
 gud ombald og bedjende at Man
 ved Pjörne Jacob. Sids i Sal i
 Haldingdal og færdig Jacob
 vinderes. I ad Jofhabne kom
 Jani Hamari og i ind tilfælde
 lueble en at sine Hamari med
 Linnar og Linnar blev fængsel
 Loe og magde rømmen af Linnar
 Jan. der ind Linnar Loe en
 Bial, færdig for og færdig sig
 nogen Loe og rømmen sig med at

Halders. Pjörne

De Jofhan Mr. Noy
 fra Uldens

Jener en Linnar jeg for Linnar
 vater. Linnar Linnar.
 vatter Linnar Linnar.

Bjæld. Skad rogan Lido Jot's
 det blev fars Lyfled, der blev
 paa det og 3 Berth's Lærd af,
 Jorden drosen der ad bage fam
 i Orng. Dette fands fan man
 Salig Formodning om og fann
 In Jaxler nildend's fignabhad
 vingsmidal. Det fann, fann
 boudi i var bygget i 2 Af,
 Salinger, fannet den som kaldt
 den Kest og den anden Bør (Kest)
 S. Kaldet var Hlybat og det
 mid, og fra Kest, var det
 det Bør, fann fra ingen det

2
var ind. Gudens Vælggen i Ønske
fandt han græsset ved Jule, saa
han Gudens Vælggen ind, og saa
fandt han sine blinde sønner.
Da de søgte dem til Bøllens
og fandt dem i Bøllens, hvor
de søgte dem, og gik sig i
Bøllens dem og vordene til
sine. Saa vil han finde
at han søgte dem i Bøllens og
at han vil til at finde
sig selv, da Bøllens fandt
søret dem saa i Bøllens; men
de maatte da alligevel være

saa snilli at give lied til,
 naar fan gik til Linn for at
 faa i sig lied Madrasflor,
 forund da gik Linn for. Næste
 seende da fan i, og jorden sig
 til Algodon i Koffen, for
 at varme sig, naar fan gik
 til Linn for at faa sig Mad-
 rasflor. Fan gik til
 Linn for at se igennem det
 ombaldet jul sig qua sin
 Alibi, og sin flyde sin fl-
 kor, for at og seinde lied
 til Linn for. Fan bog far

Gjörna jäst sig tjana, de för en Kaptein og
slab för sam i Lar. Tullöfn
I Lar var fan i Ömgang med
Sinnarsid og larka magad af
Larso Linnars og Miosom.
Andersson villen Sinnar,
na fan og aggen fan bil ad
Mjeld som fan synde vaa Lar.
na, man som var under Anna
allar Bjarg, ja Ljglarna
deni Heltaga og verra om
Lano Grab. In Haffid Caiob
og nege andra Silla Bafar
ling af Kapteinu ad gaad.

til Sjældet og jagt fiam an
 Høll Bandoer, som kan vilde
 fann til Naag. Kom ligge
 vare fiamvorne til Lægher
 vare fann vilde fan fald fag
 In dem, dog var for an Børne
 og vrede Stindan. Børne
 var fan iafvridande ladat og
 mænde fan vrede Stindan
 Kom fann fage fannulige son
 ind regjannam an Bør, og var
 indgan gik loo og vrede fann
 fann, fann fann vrede, og
 fann fann fann fann fann

og deraa gjindfaldning blev
 befarede. Lideb forlod da sine
 hustru, man burigat man ma
 gab af deraa dind kaber og
 en forbreffelig Børst, som
 altes fane led var sat i Byg
 den og val bejvret af Man
 nat faldsbuden; man som fane
 fane led ildt dind Mogen.
 Skvad fane vandret i for
 skjellige Bygder som fan dit
 an gjindfaldning i dind
 kalidat Revangsmen, og blev
 bearet var, allere bearet fan

gaa ellers Budei. Han var en
 vnderfuld Digtbar, og hvoraf
 han fik Mannad, og fandt li-
 gelykke dydelig Anælfen fornid,
 Gud vil han vilde gaa Gud
 Digtbari. Underskiden naar
 han kom ind om Morgenen gik
 han og saa omkring Rasmus og
 minde sig ved sig selv: nu
 Gaed han gik ind gaa ind i
 i Dag. Ind at vilde laad no-
 gud vil ham; og gjorde det
 og. Han imbalde som et vildt
 vnderligt Mannogte: vil

2) Björna Jai: Sumpal, naar fan gift ul qua
Olydsari, på flög indillu
Jail, ad fan ge kom igjen med
Garrind. Der kom i San lid
an forkefrus i Midra; for fan
In favel Björnan angang vridt
ad se. Det ad quat ferna sig
pas Björnan jantse fan Gut
bil Taiob ad fan maakke kom-
me bil sanab. fan kom, og
fan anslagde Björnan for
for Mgjätning, og bad Taiob
ad fan maakke fan bil ad
faat fäit fan. Taiob nar

noget langsomt af sig og svar
 ikke til den anden, men siger
 så om sin fader lige til at
 fra Bjørnan. Denne fader
 har selv sagt, man brøder ikke
 der ad fra sinde visse fader
 den. Det er præcis lige så
 vil, man kan sig til til den
 anden Møge, ja det kan
 til den og siger om sin
 vilde fra Bjørnan. Ja, sin
 vilde blive med. De går ud
 sammen og paa en fugt noget
 fra Gaarden fra den Bjørnan

6
Samma. Torian bad La Saiob
at sage sin Bivrosjemaad, man
fan gaa der ad ind fa hær is:
hær. Björnan kom som negad
nær og fædder sig med, som for
at spila. Torian og Saiob gik
tilbage til Gaarden og Saiob
fætt sig Mad, maadte Björnan
spilade, og spilan dog fan sin
Bivrosjemaad og gik med Hær i
Følge til Björnan og bad sam
at gaa; da sprang fan op og
gik ind nogle smidende Alar
man fan vil hær Saiob en Sigh

albar sam, som fellað sam. —
 Mæðar þau benda þá þvanga,
 meen gíf þau til þvöð þor
 bi Gaardar Ridsle. Nu þau.
 In an Mand, þessa knúð, i
 manna Mæðar naagub onar
 ubgarð Mæðar, þvöð þau
 manna at þvöð Gaardar;
 man In þem Ridsle. þau blar
 þvöð af at naags þvöð.
 In nigar Gaardar þem og
 Ridsle nigar naags þvöð þvöð.
 þvöð; man þvöð þvöð þvöð
 gíf þvöð þvöð þvöð þvöð

Bjørne-jæ: og da halvt fem til Hund og
Fagel: i Nord saas en naagt
Gaa hemme Graabarnene. Mar,
Fagel Hund, nu er det for end,
Gimlana fave sit op Ladjulat,
og naar den ikke fave hemme for
Gaa hemme da val ikke. Gør
som jeg siger, fagel halv, jeg
naar Gullhans hemme. Hund
Lagude sig til at naagt og
da fave Guna Afri Gaa end
halv sin sam, og fagel: end
bror jeg net at Graabarnene
hemme nu, naar Ladjulat er

spætt. Amid gift allrigaval,
 og da dæd hæl paa Hællan hem
 Sur 3 Graabhar, fuer paa fan
 fighæl og mað nat Vind!
 Yalden 2 af Sam. - Da Paot
 blav gammel hraf dæd an
 Nummar ad Björnan i rebba
 2 Ljör paa Tvedd-spölen.
 Paot gift da Vin ad fan
 maðtha Nomma og fygða
 Björnan; man da var fan
 fja go, ad fan nuygn var
 ipam! hæl ad gaar Boro fan
 aorðin fan illu ad hær;

man plebede somnad sig.
 En søndagsnat kom han en
 Delig til Vennerne og var gaa
 som sig god Lid. Han var der
 Mandagen og ikk, jaas ut
 efter Bjørnen, på Gjærringen
 indrode sig vser Javn, og min-
 dede som gaa at han maakte
 jaas ut efter Bjørnen; man
 saad svarde, at det saafald
 ikk. Onsdagsmorgen jaas
 Gjærringen Bjørnen ved et
 Drebt Ljor, og jagde til Svob.
 mi sadde den netti ut til Bjørnen,

min at han kommer; men Jacob
 sagde: Det sagde alle. Han
 var velig og blinde var han.
 Ljerrungen var kjed af ham.
 fordi han ikke vilde ud og
 han rystede Bjersten og prøvde
 sig at stikke ham. Pudsage.
 morgenen blev Jacob klistret
 og og gik ud med sin Børst.
 Ljerrungen raabte til ham,
 at han maatte binne med ham
 sig lidt at lide i. For han
 gik i man han svarer: Det
 sagde alle; jeg kommer snart

21 Björns ju ragan. Jan gill sammed Clafu
Lab, og fæi un Björns og 2 Hn
gæi fæi Clafu Lab. Jan lifu
fæi sammed Summa, lagu
an og fjöi, man fjöi fjil.
Björnan kom i glötuðu Lari
hil sam, grab sam og klum
fæi fæi mad fjil labbu, fæi
fæi bredda ad fan nar fjil,
og fjiladu fjil mad fjil fjil
Hil fæi fjil fæi fjil ad fjil
fæi fjil fan andu fjil fjil
Clafu, fjil fjil fjil fjil
klum fjil fjil. fæi fjil fjil.

Gra som sanimod Madfalad,
 og begyndte at grave en Grøft.
 Enidlastid gravede Jævel at
 lade, and Hjøved det var Ni;
 den var var i sand daskil,
 (forbalde som piden) og piden
 som sig vil at Hjøved, og ramte
 Bjergene som sin vilde ned i
 den graven Grøft og mal sam-
 me tid på liden som og bygge
 Murgarne. Na gik som vil
 Alene igjen og forbalde
 tjærreigen, at den som grøn
 Grøften vil som falde på i

Björns
Jacob.

Son, og at fan færdi foleld
I Björns i and tåni, og at
fan aldrig skjuler Björn ma-
ra. Elvni var fan færdi, og
sa var fan andi la Mainors,
sa kan ikki var i hand
hil at færdi Björnana, man
andri færdi maadri gjera sa-
fan færdi so at fan ikki
langt aftur maadri so og
and vilis kemma hil at bliva
i an tæll; man, sagdi fan, vil-
sa jeg færdi so an tællan var,
sa skilist jeg aldrig kemma

Der. i den heres Liv afhaer sandt
 som den vordende i en Bælt
 af alle Guden og Skjød i Må-
 rumme Anværg i Mæng. Der
 syndeligt var det med fæm
 forballede det, at isvermængde
 fan skjød og hængte med Jis
 Skjød, var fan alle lige
 fællig; man fan den Sollef
 fælle vedre Lykke; fan den
 fan forminde at fan Lykke
 sig Gaard og den an valde
 Gaarden Mand.

Skyldebind.

1/52
Knut M^o Gjerna, nepol Lyeq, fader
lig som en Lixharschli. og Bøler
kun af Mjindling, og fjerd gader fan
Stetas, Lyequm er kun. Cjensu
for Mjind Thorgersen, som fader
had som ind. Bjerf fader i sigel.
jens fader nord som vanger Mjind
af, Mjindling fader er Bøleren,
og fader: fader som jeg ikke
vil, fader i Mjindling, fader vil jeg
ikke kunne i fimmereger.

Dansk Universitetsbibliothek
V.

Jörningarab = fros Gjunt.

Jörningarab	fros Gjunt	Valder
le jultrev...	Ugha Gallan Lin	Hildkreventer
fros an Gjunt	Ugha Gallan Lin	2
far i lilla vaxhet	fros i Dag	
faen i Brokva		

Lyfþýðing.

In frá Guðbrandodálum lág allir
 i tíðum til þau tíðir, þau sköttu þýðing.
 Þau lögðu þau þig en þingur það
 í átt, þá þau lög til at þingur þig.
 Þá kostaðinn það þá kostaðinn indur þig.
 þingulagur lág þau i vaxur allir þá.
 ga og vildu allir úr. Man þau þingur.
 þau þau var gætt og flandr þau þau.
 man en þingur, þingur þingur þingur.
 þingur þingur úr. Þá gætt þingur þingur.
 Moen þau at þingur þingur; þingur þingur.
 þingur þingur, þingur þingur þingur.
 þingur þingur þingur. Þingur þingur þingur.
 Þingur en þingur úr at þingur, þingur
 þingur þingur þingur. Moen þingur
 þingur þingur þingur Moen, þingur, og þingur
 þingur þingur þingur allir þingur. Þingur þingur
 þingur þingur þingur. Þingur þingur þingur
 þingur, man þingur þingur þingur allir þingur.
 Þingur þingur þingur.

Þingur þingur.
 Valdey 490v
 1847-47

(Luff)

»han var gift til med Skofor til Skemors
 var,» færdig. For i »det var en færdig
 Hane og en gær, Thyller, for han fandt skid,
 115 Børn og mangfoldige andre Bør, for
 han skid i mere skid, for man en Skjøn-
 mingsman. For man for han for god Skagen,
 at han for gjort godt og godt sig ind med Sker.
 for, for han skid for for det, for han
 det var en skid skid med at fald Skjøn.
 dærvor fortalt, for man med Skemors
 i Skerrosfildet for skid. Skerrosfildet
 for: for man gammel og krogel og færdig
 out med at gær den tid, Skerrosfildet
 med i for mere for og skid for i for
 skid, for for ikke for for for
 for Skellen. Skerrosfildet for for
 for for, skid for ikke skid det: for
 Sker for angst og med, at for med
 ind og godt. For man en Skid skid det.
 Sker fortalt for mig om for det,

Thyller Luid
 eller Jacob.
 vil laget af
 Skerrosfildet
 Julimærket
 II.
 Valdear 1898

Denne Skerrosfildet
 var efter min indsigelse
 medtaget af
 Skerrosfildet
 Skerrosfildet
 i alle det for af for
 for for Skerrosfildet
 Valdear 1898

Jan miste, og det fik jeg sig, det grædte
 i mig, da jeg først det. Somme Thytteland
 var fra dal i fjallingdal og først Lunitz
 Alminisjær. Det Gæstehus der strakte
 Jan en allan, udd. Kivner. Da
 blev Jan smedde og udd. rævner
 Kogere og bage til fjelds. Der solt Jan
 sig qua en Bøter og leverde af at tjene
 og af id. Myr, Jan solde. Han solt,
 Jan solde i fjeld, fik for Jan og
 der blev først ind der, første Kivner af,
 der Jan. Dette næste Jan og Jan
 solt sig qua at rejse sinna, for Jan
 solt, alle lød sig bage. Det var der
 solt i to Kivner, Jan solt der glid
 med i Kivner og fjallingdal, men
 der var ingen Gæstehus der.
 Sollet var der Kivner og der ind
 og fra Sollet var der den ind til Kivner
 fra Kivner var der ingen Gæstehus ind
 med en Jan Jan grædte sig
 at solt sinna Kivner der, Jan
 Jan Kivner Kivner ind - og der Jan

(Lærsk.)

fann Okimmed fies Thanneds. Ad kar
 laust kom, knaf de fann i Pölet; de
 sigfeld fann og jagde, fua de stidde.
 fann fannede, at det fann fann maubt
 og mildt fies sig i det, for at mar
 mal påd laget; man fann bad ihu, at
 de mildt gies Brift, man fann
 gik ind i thinn og fik lidt elad,
 fann fann gann sig gaa brifan.

fann fann de fann i og fann sig
 til at narred sig om Okayfann
 i Pölet, man fann gik ind i thinn.

Par kvæ fann ind fann fann füllat,
 fann gaa Okimmed og vänta lige
 til vinnarbann, fann fann kom i
 fann fann fann fann fann. fann fann
 man fann i ind kar og lad ind med bris
 ind fann, man tilfist blev fann fann fann
 melig og fann fann fann fann, det.
 for fann had fann fann at fann fann

at skjule en hane Kantskilt, de skulde
 gøre til Røgt. Men først vil vi gøre
 "Lenten"; jegde fane og lagde an på
 Røgt; fane tog en Kantskilt og brødes
 med Kantskiltene, og sendte de faldt
 på, som kom an, og da Røgt blev
 bled Kantskiltene iinde sig, gik Røgt
 af og traf fald i Hjertet, faldt sin laa plø.
 Kantskiltene gik røgt, faldt Røgt. Men
 Røgt var, der i Kantskiltene, var faldt fane.
 men med Kantskiltene og lærte mange Røgt.
 Kantskiltene af dem, faldt fane Kantskiltene blev
 faldt, der faldt. I Kantskiltene var faldt, der faldt
 og rygtede faldt til at skjule faldt Røgt og
 Røgt, faldt fane det var; men det var
 faldt Røgt og Røgt, og Kantskiltene faldt
 faldt og faldt med faldt faldt fane.
 Men mange faldt, der faldt faldt i faldt og
 faldt fane til at skjule faldt Røgt. Røgt
 faldt, faldt Røgtene blev faldt; men
 faldt faldt faldt, faldt faldt faldt faldt faldt
 faldt af faldt faldt faldt faldt faldt

(Lørdag)

næstfor Herrens. Det var en Linné, som fandt
 skuld sig over det en Bjørn. Så næstfor Linné
 så min Linnéarbejde, for Linnéens hagede sig
 over dem. Så fandt vi, og fandt en
 Opvisning, som det var en uigjærdligt at
 fortælle om, men det var derfor fandt blev
 sig en Skytte som fandt var. Men fandt
 en Bakkrammet, dog fandt det blev
 det af Mændene og gik det. Men
 fandt fandt god det, fandt det var det
 Bakkrammet med over Herrens. Det
 fandt fandt fandt det fandt, fandt det af,
 det var en Linné i den over fandt af den
 næstfor Herrens og fandt fandt fandt
 over Herrens fandt og fandt:

Men fandt fandt fandt fandt den igennem,
 fandt fandt fandt Linné i Herrens,
 sig.

Men fandt fandt fandt det, fandt fandt
 det fandt og fandt fandt at fandt sig og

skigt. Han gik over mange Bøgelag
 og fandt dem for overalt og ja.
 Her blev han dybt over den Mærke
 Høllern, som han havde til Hjemringfild.
 det var et Skigt af et Høllern. Det var ja.
 Tilføjede han for til en Skild i Høllern,
 som færdig Høllern, og der blev
 han. Naar han kom ind over Mørgen,
 gik han og fandt søkning i Høllern. Høllern
 da mindelede han med sig selv: "Høllern",
 "Høllern kan blive Høllern, idag: det er ild.
 Høllern er ild," og det gjorde han. Han
 naar han gik og fandt om Høllern, og den
 færdig Høllern begynder at Høllern gas
 færdig, da gik han ind, og han blev ild
 færdig Høllern.

$$120 + 40 = 160 \text{ a } 200$$

40 Prøve for Løse

$$\begin{array}{r}
 200 \\
 \underline{40} \\
 6000
 \end{array}
 \quad
 \begin{array}{r}
 1 \text{ Prøve} = 7200
 \end{array}$$

Thythesford 17

Mengmblatt 1860
Sun 8. Mai Nr 156

Thjaldskænnet.

18

Januariusgast.

Thjald 113 Gjørne; uopst Æroy; fattig som
en siviliseret. Løjtbladet af Mændene og
Thjald paa, saa bladet Thjald af den;
hvert for etnær Thorgersen, som fandt
høst som det. - Thjald fan en Thjald som
fan den men for Thjalding af, Thjald
saa over Thjald og Thjald: "saa vil
som jeg ikke vil for den igjen, saa vil
vil jeg ikke komme i Thjalding."

Thythes og Dofanter

Rennestofriarum uua agger
 lat. —

Den Thythes' opatte Sammenfug med Odens
 mytten. Gode. Jørgensen L. 1997

Bygning. Bytøj
 sortet for Jorden -
 gærdet.

1866. 64

i Valdebyen

Den gærdet ligger end
 an Dvalsbæltet &

Geilabakken (Nagn.)

Leirfjæringar undar Langu-
 fandi en skammtal fandi
 geilabak, saan i ad geil i
 Bjargar undar tundra. Maas
 Das var þeyllur i Bjargarna
 umkring i falluigdal og geil
 brandalaton. Man sa fan i h
 en kinnu, kjölu fýf þar fæa
 fandi fan þan baysandi. Sa
 fylltann en blinblar norð og þar
 þaa skarant og kjölu fý
 merkað fan en þvor fan man.
 Sað fýf þar fan. En geit sa

En Adliggæ

Profantel of Maas

Genrade

og der mandgæster og gæster.
 Da saa, saa kom faderen
 gjelderskab. Da dog fader og
 moder fader og moder fader
 en blinde og dog fader med gi-
 gaded bag. De kjørte fader
 om fader og gæster om fader
 saa fader med fader. Da sagde
 fader dem daglig fader fader
 for det var for fader fader,
 man fader for fader den fader og
 sagde, at der althid fader
 var en fader i fader fader,
 der ligetil fader fader, og fader

var þá Níg og Heian, og þá
 an af síðri Guardu þá þá
 aldril vorat an ákallat, og
 þá ut um þá at þó þá þá
 þrákro af þórnau. Þá þá
 gress þá i þrákro þá þórnau.
 þá þá og þá þá þá þá,
 og þá þá aldril þá þá
 þá þá. En þá þá þá
 þá þá þá og þá þá
 þá þá þá þá þá þá
 og þá þá þá þá þá,
 þá þá þá þá þá þá,
 þá þá þá þá þá þá,
 þá þá þá þá þá þá

Gårda jagd Sam, i det hvar och
 samt, og du var mycket vi's
 gott. Men det kändes ju
 alla. Litan fört man ju.
 Som klaga i Liran: Jule,
 bakka, min du.

22